

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۰۱.۰۹.۰۹

از افغانستان خارج شوید

عکسی که در بالا از نظر تان گذشت، یکی از ده ها هزار شعاربست که به وسیله یکی از احزاب
پرقدرت و مطرح در سیاست داخلی المان گردیده است.
شاید برای آنهاییکه در جریان حوادث بین المللی و حمایت کشور های غربی از تجاوز گستاخانه
امپریالیسم امریکا و انگلیس بر افغانستان معلومات دقیقی نداشته باشند ، این شعار نتواند محتوای
پیامش را انتقال دهد، مگر آناییکه از همان نخستین روز های اشغال خونین افغانستان به وسیله

ارتش اشغالگر ناتو و در رأس آن امپریالیزم جنایت گستر امریکا مطلع اند به نیکونی میدانند که به دوام حادثه المناک یازده سپتمبر ۲۰۰۱ زیر فشار مستقیم کاخ سفید، اکثریت کشور های جهان به حمایت از سیاست های تجاوزکارانه کاخ سفید برخاسته دامن خویش را با لوث جنایات ارتش امریکا ملوث ساختند. در آن زمان کمتر کشور و یا حزبی بود که در کشور های غربی جرأت تقابل با امریکا را تبارز دهد. در این کشور ها اکثر احزاب به حمایت از تجاوز امریکا و ناتو برخاسته ، هر یک به نوبه خود می کوشید تا خود را دوست اضلاع متحده امریکا نشان دهد.

به مرور زمان هر چند بر میزان گستردگی و پهنای جنایات ناتو و به صورت اخص ارتش اشغالگر امریکا در افغانستان افزایش به عمل آمد، به همان میزان دوری و انزجار خلقهای جهان از آن سیاست نیز فزونی یافته به اشکال مختلف خواستند تا با آن سیاست ها فاصله بگیرند.

اینکه امروز یکی از احزاب پر قدرت المان که در مجموع می تواند سومین حزب از لحاظ قدرت به شمار آید، علیه تجاوز بر افغانستان موضع گرفته و شعار انتخاباتی خود را اخراج قوای خارجی از افغانستان اعلام می دارد، خود بیانگر آن است، که ماهیت تجاوز کارانه دخالت نظامی ارتش امریکا بر افغانستان بیشتر از پیش برملا شده و امپریالیزم امریکا و متحدانش قادر نیستند برای مدت های طولانی و نامعلومی به چشم خلقهای جهان خاک بپاشند.

وقتی با یک نظر اجمالی به نتایج انتخابات ایالتی المان نگریسته شود، به وضاحت آشکار می گردد که احزاب جنگ طلب اعم از "سی.دی.او." و "اس.پی.دی" "سبزها" و "اف.دی.پی" در مقابل احزاب ضد جنگ به ویژه "چپ ها" شکست ننگینی را متقبل شده حتا در ایالتی مانند "زارلند" کاهش بیش از ده درصد آراء را نیز شاهد بوده اند.

هرگاه اجازه داشته باشیم به اساس تخمین های فرضی در زمینه با تکیه بر اعداد و ارقام صحبت نمایم ، دیده خواهد شد که هرگاه از ۸۰ ملیون المانی صرف یک بر چهار آن در انتخابات حصه بگیرند و از جمع رأی دهندگان به اساس پیشبینی های بدبینانه صرف ده درصد به "چپ ها" رأی دهند دیده می شود که بیش از دومیلیون المانی آگاهانه به نفع خروج نیروهای خارجی از افغانستان رأی داده اند.

این تعداد هرچند در مقایسه با احزاب رقیب، نقش تعیین کننده در تدوین سیاست خارجی آن کشور ندارد مگر نمی توان منکر شد که این حرکت در نفس خود سرآغازی میباشد برای یک حرکت گسترده و روبه رشد، که بدون شک نقش تعیین کننده ای در آینده خواهد داشت.

وقتی این تعداد با سکوت سالهای آغازین تجاوز اشغالگران بر افغانستان مورد مقایسه قرار می گیرد ، دیده می شود که انزجار از سیاست های اشغالگرانه ناتو و در رأس آن ایالات متحده امریکا یک رشد جهشی را به نمایش می گذارد.

در چنین حالتی رفتن پای همکاری با احزاب ضد اشغال کشور ما در عرصه بین المللی یکی از وظایف تخطی ناپذیر تمام نیروهای ملی و انقلابی به شمار رفته، باید کوشید در حد توان با روشنگری همه جانبه در زمینه سیاست ها و عملکرد نیرو های اشغالگر در کشور ما مردم جهان را بیشتر از پیش به نفع حمایت از جنبش آزادیخواهانه بسیج و سازماندهی نموده آنها را به حمایت فعال از خود واداشت.

تاریخ مبارزات خلقهای دیگر نشان داده که در پهلوی پافشاری روی نقش مبارزه در داخل، مردم کشور های اشغالگر را به نفع کشور مستعمره کمائی نمودن یکی از سه شرط مساعد به خاطر ختم اشغال بوده است. پس باید کوشید به مثابه یک افغان آگاه و متعهد در هر جایی که هستیم به سراغ مردم آن رفته با روشنگری در زمینه سیاست ها و عملکرد نیروهای اشغالگر، شرایط ختم اشغال را به نفع خویش رقم زنیم . این وظیفه ایست که تاریخ بر دوش ما گذاشته و آیندگان در مورد ما از همین زاویه قضاوت خواهند نمود.